

საქმე 100210119003255158

#2/337 -2019 წ.

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

17.02.2020წელი.

ქ. საჩხერე

საჩხერის რაიონული სასამართლო

სასამართლოს დასახელება

მოსამართლე: ივანე ყიფიანი

სხდომის მდივანი: ნათია ბერიძე

მოსარჩელე: ს.ს.,, თ-----ი“

მოსარჩელის წარმომადგენელი: შ.პ.ს. „ტ-----“ - წარმომადგენელი გ----- ტ-----

—ი, მ----- კ-----ი

მოპასუხე: ვ----- მ-----ე

დავის საგანი : ფულადი ვალდებულების შესრულება

აღწერილობითი ნაწილი:

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. საჩხერის რაიონული სასამართლოს სარჩელით მომართა, მოსარჩელე - ს.ს ” თ-----
--ი“-ს (ს/კ 2----- წარმომადგენელი შ.პ.ს.,,ტ-----“) წარმომადგენელმა, მოპასუხე - ვ-----
მ-----ის (პ.№5-----, მის: ჭ----- სოფელი ს-----) მიმართ, დავალიანების
გადახდევის თაობაზე.

1.2. მოსარჩელე უთითებს, რომ სს „თ-----სა“ და ვ----- მ-----ეს შორის 2018 წლის 13
აპრილს დაიდო საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულება, რომლის
საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 1700 ლარის ოდენობით. წლიური

საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 17%-ით, კრედიტის ვადა - 2020 წლის 27 მარტამდე, კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში, ხელშეკრულებაზე თანდართული გრაფიკის შესაბამისად. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადა გადაცილებაზე 20 ლარი, ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე. ხელშეკრულების დამატებით პირობად განისაზღვრა მსესხებლის სიცოცხლის დაზღვევა ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდით, სესხის მიმდინარე ოდენობით ბანკის სასარგებლოდ.

საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება პერიოდულად ირღვეოდა და 2019 წლის 12 აგვისტოს შემდეგ გადახდა აღარ განხორციელებულა. 2019 წლის 08 ოქტომბრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 690.62 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 626.46 ლარი, პროცენტი - 21.22 ლარი, ჯარიმა - 42.94 ლარი.

სს „თ-----სა“ და ვ----- მ-----ეს შორის 2018 წლის 31 ოქტომბერს დაიდო საბანკო კრედიტის #6159674-10180419 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 3600 ლარის ოდენობით. წლიური საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 17%-ით, კრედიტის ვადა - 2021 წლის 27 ოქტომბრამდე, კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში, ხელშეკრულებაზე თანდართული გრაფიკის შესაბამისად. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებულ იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადა გადაცილებაზე 20 ლარი, ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე. ხელშეკრულების დამატებით პირობად განისაზღვრა მსესხებლის სიცოცხლის დაზღვევა ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდით, სესხის მიმდინარე ოდენობით ბანკის სასარგებლოდ.

საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება პერიოდულად ირღვეოდა და 2019 წლის 12 აგვისტოს შემდეგ გადახდა აღარ მომხდარა. 2019 წლის 08 ოქტომბრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 31 ოქტომბრის საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 3791.83 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 3194.63 ლარი, პროცენტი 253.22 ლარი, ჯარიმა - 343.98 ლარი .

1.4. მოსარჩელე ითხოვს ვ----- მ-----ეს სს „თ-----ი“-ს სასარგებლოდ დაეკისროს:

1.4.1. 2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანება - 690.62 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 626.46 ლარი, პროცენტი - 21.22 ლარი, ჯარიმა - 42.94 ლარი.

დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან (2019 წლის 08 ოქტომბრიდან) 2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან ძირ თანხაზე 626,46 ლარზე, აღსრულებამდე წლიური 17 პროცენტი სარგებლის გადახდა, რაც ყოველთვიურად შეადგენს 8,87 ლარს.

დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან (2019 წლის 08 ოქტომბრიდან) 2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან ძირ თანხაზე

626,46 ლარზე, ვალდებულების სრულად შესრულებამდე დასარიცხი პირგასამტეხლოს ყოველდღიური 0,27 პროცენტის გადახდა (1,69ლარი) მაგრამ არა უმეტეს 200 ლარისა..

1.4.2. 2018 წლის 31 ოქტომბრის საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე დავალიანება- 3791.83 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირითადი თანხაა - 3194.63 ლარი, პროცენტი 253.22 ლარი, ჯარიმა - 343.98 ლარი .

დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან (2019 წლის 08 ოქტომბრიდან) 2018 წლის 31 ოქტომბრის საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან ძირითადი თანხაზე 3194,63 ლარზე, აღსრულებამდე წლიური 17 პროცენტი სარგებლის გადახდა, რაც ყოველთვიურად შეადგენს 45,25 ლარს.

დავალიანების შესახებ ცნობის გაცემიდან (2019 წლის 08 ოქტომბრიდან) ძირითადი თანხაზე 3194,63 ლარზე, ვალდებულების სრულად შესრულებამდე დასარიცხი პირგასამტეხლოს ყოველდღიური 0,27 პროცენტის გადახდა (1,69ლარი) მაგრამ არა უმეტეს 400 ლარისა..

2. მოპასუხე მხარის პოზიცია

2.1. მოცემულ სარჩელზე ამ შემთხვევაში მოპასუხე მოსამზადებელ ეტაპზე ცნობს საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან 690,62 ლარს , ხოლო საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან 3791,83 ლარს. დანარჩენ ნაწილში სარჩელს არ ცნობს.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები .

3.1.1. მხარეებს მიეცათ შესაძლებლობა დავის მორიგებით დასრულებისათვის, თუმცა მხარეები ვერ მორიგდნენ.

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. სს „თ-----სა“ და ვ----- მ-----ეს შორის 2018 წლის 13 აპრილს დაიდო საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 1700 ლარის ოდენობით. წლიური საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 17%-ით, კრედიტის ვადა - 2020 წლის 27 მარტამდე, კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში, ხელშეკრულებაზე თანდართული გრაფიკის შესაბამისად. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებული იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადა გადაცილებაზე 20 ლარი, ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე. ხელშეკრულების დამატებით პირობად განისაზღვრა მსესხებლის სიცოცხლის დაზღვევა ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდით, სესხის მიმდინარე ოდენობით ბანკის სასარგებლოდ.

მოსარჩელის პოზიციით საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება პერიოდულად

ირღვეოდა და 2019 წლის 12 აგვისტოს შემდეგ გადახდა აღარ განხორციელებულა, რის გამოც კრედიტორი უფლებამოსილია მიმართოს სასამართლოს და მოითხოვოს მოვალისთვის არსებული დავალიანების დაკისრება. 2019 წლის 08 ოქტომბრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 690.62 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 626.46 ლარი, პროცენტი - 21.22 ლარი, ჯარიმა - 42.94 ლარი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ხელშეკრულება(ს.ფ.18-22)
- დაზღვევის ხელშეკრულება(ს.ფ.24-26)
- დავალიანების ცნობა(ს.ფ.36)
- გრაფიკი (ს.ფ.23)
- მხარეთა განმარტებები.

3.2.2. სს „თ-----სა“ და ვ----- მ-----ეს შორის 2018 წლის 31 ოქტომბერს დაიდო საბანკო კრედიტის #6159674-10180419 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 3600 ლარის ოდენობით. წლიური საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 17%-ით, კრედიტის ვადა - 2021 წლის 27 ოქტომბრამდე, კრედიტის დაფარვა უნდა განხორციელებულიყო ყოველი თვის 27 რიცხვში, ხელშეკრულებაზე თანდართული გრაფიკის შესაბამისად. ხელშეკრულებით ასევე გათვალისწინებულ იქნა ფიქსირებული პირგასამტეხლო ვადა გადაცილებაზე 20 ლარი, ამას დამატებული 0.5% ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე. ხელშეკრულების დამატებით პირობად განისაზღვრა მსესხებლის სიცოცხლის დაზღვევა ხელშეკრულების მოქმედების პერიოდით, სესხის მიმდინარე ოდენობით ბანკის სასარგებლოდ.

საბანკო კრედიტის ხელშეკრულება პერიოდულად ირღვეოდა და 2019 წლის 12 აგვისტოს შემდეგ გადახდა აღარ მომხდარა, რის გამოც კრედიტორი უფლებამოსილია მიმართოს სასამართლოს და მოითხოვოს მოვალისთვის არსებული დავალიანების დაკისრება. 2019 წლის 08 ოქტომბრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 31 ოქტომბრის საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება- 3791.83 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირი თანხაა - 3194.63 ლარი, პროცენტი 253.22 ლარი, ჯარიმა - 343.98 ლარი .

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ხელშეკრულება(ს.ფ.25-29)
- დაზღვევის ხელშეკრულება(ს.ფ.32-33)
- ცნობა(ს.ფ.44)
- გრაფიკი (ს.ფ.30-31)

- დავალიანების ცნობა(ს.ფ.36)
- მხარეთა განმარტებები.

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლო თვლის, რომ ს.ს., თი ბი სი ბანკი“-ს სარჩელი ვ----- მ-----ის მიმართ უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ. ამ შემთხვევაში ორივე ხელშეკრულებიდან უნდა დაეკისროს ის თანხა რასაც ცნობს. ასევე მოპასუხეს გადასახდელად უნდა დაეკისროს სარგებელი(მიუღებელი შემოსავალი) თითოეული ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, რაც უნდა განისაზღვროს ძირის ათი პროცენტით.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე , 316-ე, 317-ე, 417-ე, 420-ე, 623-ე, 691-ე მუხლებით

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლის შესაბამისად გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც მიმართულია სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ.

სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის თანახმად ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება.

სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის შესაბამისად ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია რომ მხარეთა შორის დადებულია ხელშეკრულება, რომლის თანახმად მხარეებმა აიღეს ვალდებულებები ერთმანეთის მიმართ. მითითებული ნორმებიდან სახეზეა სესხისა და გირავნობის ხელშეკრულება(სამოქალაქო კოდექსის 623-ე და 254-ე მუხლები)

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 623-ე მუხლის შესაბამისად სესხის ხელშეკრულებით გამსესხებელი საკუთრებაში გადასცემს მსესხებელს ფულს ან სხვა გვაროვნულ ნივთს, ხოლო მსესხებელი კისრულობს დააბრუნოს იმავე სახის, ხარისხისა და რაოდენობის ნივთი.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 867-ე მუხლის შესაბამისად საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებით კრედიტის გამცემი აძლევს ან მოვალეა მისცეს მსესხებელს სასყიდლიანი კრედიტი სესხის ფორმით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 868-ე მუხლის შესაბამისად მხარეთა შეთანხმებით კრედიტორისათვის შეიძლება განისაზღვროს ფიქსირებული საპროცენტო განაკვეთი ან ინდექსირებული საპროცენტო განაკვეთი. ამ მუხლის მიზნებისათვის ფიქსირებული საპროცენტო განაკვეთი არის საპროცენტო განაკვეთი, რომელიც ფიქსირდება ხელშეკრულებაში და უცვლელია ხელშეკრულების მოქმედების სრული პერიოდის განმავლობაში ან რომლის ცვლილება შესაძლებელია ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ცალკეული გარემოებების (გარდა საჯარო ინდექსის ცვლილებისა) დადგომის შემთხვევაში.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 871-ე მუხლის შესაბამისად თუ კრედიტისათვის შეთანხმებულია მყარი საპროცენტო განაკვეთი განსაზღვრული პერიოდისათვის, მაშინ კრედიტის ამღებს შეუძლია შეწყვიტოს საკრედიტო ხელშეკრულება, თუკი საპროცენტო ვალდებულება მთავრდება დაბრუნებისათვის განსაზღვრულ ვადამდე და საპროცენტო განაკვეთის შესახებ რაიმე ახალი შეთანხმება არ არის დადებული.

6.2. სს „თ-----სა“ და ვ----- მ-----ეს შორის 2018 წლის 13 აპრილს დაიდო საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 1700 ლარის ოდენობით. წლიური საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 17%-ით, კრედიტის ვადა - 2020 წლის 27 მარტამდე.

მოსარჩელის პოზიციით 2019 წლის 08 ოქტომბრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 690.62 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირითადი თანხაა - 626.46 ლარი, პროცენტი - 21.22 ლარი, ჯარიმა - 42.94 ლარი.

სს „თ-----სა“ და ვ----- მ-----ეს შორის 2018 წლის 31 ოქტომბერს დაიდო საბანკო კრედიტის #6159674-10180419 ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზეც მსესხებელზე გაიცა კრედიტი 3600 ლარის ოდენობით. წლიური საპროცენტო განაკვეთი განისაზღვრა 17%-ით, კრედიტის ვადა - 2021 წლის 27 ოქტომბრამდე.

2019 წლის 08 ოქტომბრის მდგომარეობით მოპასუხეს 2018 წლის 31 ოქტომბრის საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე ერიცხება დავალიანება - 3791.83 ლარის ოდენობით, საიდანაც ძირითადი თანხაა - 3194.63 ლარი, პროცენტი 253.22 ლარი, ჯარიმა - 343.98 ლარი .

6.3. სასამართლო განმარტავს, რომ სარგებლის (პროცენტის) გადახდის ვალდებულება, რომელიც მხარეებმა გაითვალისწინეს სესხის ხელშეკრულებისათვის, შეიძლება არსებობდეს მხოლოდ ხელშეკრულების მოქმედების ვადაში.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ორივე ხელშეკრულების ფარგლებში მოპასუხეს უნდა დაეკისროს ძირი და პროცენტი, რასაც ცნობს მოპასუხე.

6.4. სამოქალაქო კოდექსის 407-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად „ხელშეკრულებიდან გასვლისას კრედიტორს შეუძლია მოითხოვოს იმ ზიანის ანაზღაურება, რომელიც მას მიადგა ხელშეკრულების შეუსრულებლობით.“

სამოქალაქო კოდექსის 411-ე მუხლის შესაბამისად „ზიანი უნდა ანაზღაურდეს არა მხოლოდ ფაქტობრივად დამდგარი ქონებრივი დანაკლისისთვის, არამედ მიუღებელი შემოსავლისთვისაც. მიუღებლად ითვლება შემოსავალი, რომელიც არ მიუღია პირს და რომელსაც იგი მიიღებდა, ვალდებულება ჯეროვნად რომ შესრულებულიყო.“

27. სსკ-ის 394.1-ე მუხლის თანახმად: „მოვალის მიერ ვალდებულების დარღვევისას კრედიტორს შეუძლია მოითხოვოს ამით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურება“. ვალდებულების დარღვევა ზოგადი ფორმულირებაა და იგი შეიძლება სხვადასხვა ფორმით გამოიხატოს, მათ შორის, არაჯეროვან შესრულებაში. მტკიცების ტვირთის ობიექტურად და სამართლიანად განაწილების პირობებში, როგორც ზიანის მიყენების ფაქტის, ასევე განცდილი ზიანის ოდენობის დამტკიცების ტვირთი მოსარჩელის (კრედიტორის) მხარეზეა. სსკ-ის 408.1-ე მუხლის თანახმად, „პირმა, რომელიც ვალდებულია აანაზღაუროს ზიანი, უნდა აღადგინოს პირვანდელი მდგომარეობა, ანუ მდგომარეობა, რომელიც იარსებებდა, რომ არა ვალდებულების დარღვევა“. ამასთან, მნიშვნელობა არა აქვს, თუ რამდენად მაღალია მოვალის ბრალეულობის (განზრახვა თუ გაუფრთხილებლობა) ხარისხი ზიანის დადგომაში. სსკ-ის 411-ე მუხლი კიდევ უფრო აკონკრეტებს 408-ე მუხლში მოცემული ზიანის სრულად ანაზღაურების პრინციპს. სრული ანაზღაურება ეხება არა საერთოდ ზიანს, რომელიც შეიძლება ვინმემ განიცადოს, არამედ იმ ზიანს, რომელიც სამოქალაქო პასუხისმგებლობის საერთო საფუძვლებიდან გამომდინარე ანაზღაურებადია. ანაზღაურებას ექვემდებარება ის ზიანი, რომელიც მოვალისათვის წინასწარ იყო სავარაუდო და წარმოადგენს ზიანის გამომწვევი მოქმედების უშუალო შედეგს. როდესაც ხელშეკრულების მხარე კისრულობს ვალდებულებას, მას მხედველობაში აქვს მხოლოდ იმ რისკის აღება, რომელიც კანონზომიერად არის დაკავშირებული ხელშეკრულების შესრულებასთან. აღნიშნულიდან გამომდინარე, მისგან შეიძლება მოთხოვნილ იქნეს მხოლოდ იმ ზიანის ანაზღაურება, რომელიც ხელშეკრულების დარღვევის ნორმალურ შედეგად აღიქმება.

სსკ-ის 412-ე მუხლი მოვალეს ათავისუფლებს ისეთი რისკებისაგან, რაც მიუღებელია ქონებრივი პასუხისმგებლობის ჩვეულებრივი პრინციპებისათვის. მოსარჩელემ უნდა დაამტკიცოს, რომ მის მიერ განცდილი ზიანი არის ხელშეკრულების დარღვევის ჩვეულებრივი და ნორმალური შედეგი. ზიანის სავარაუდოობა დგინდება გონივრულობის თვალსაზრისით და არ განისაზღვრება კონკრეტული ხელშეკრულების დამრღვევის სუბიექტური შესაძლებლობებით. მოვალემ ზიანი ყოველთვის უნდა აანაზღაუროს, მაგრამ ხელშეკრულებით ნაკისრი რისკის

ფარგლებში.

ზემოხსენებული ნორმების შესაბამისად, ვალდებულების დარღვევის შემთხვევაში, კრედიტორისათვის ანაზღაურებას ექვემდებარება, როგორც ფაქტობრივად დამდგარი ზიანი, ასევე მიუღებელი შემოსავლის სახით მიყენებული ზიანი (მიუღებელი შემოსავალი). ამდენად, მოხმობილ ნორმათა ერთობლივი ანალიზის შედეგად, სასამართლო ნაწილობრივ იზიარებს მოსარჩელე მხარის მოთხოვნას მიუღებელი შემოსავლის დაკისრების ნაწილში და თვლის, რომ მიუღებელ შემოსავლად იმ სარგებლის მიჩნევა, რაც ხელშეკრულებით იყო გათვალისწინებული და რაც საბანკო დაწესებულებას უნდა მიეღო, მართებულია, ვინაიდან საკრედიტო დაწესებულების ძირითადი ფუნქცია და დანიშნულება სწორედ ფულადი თანხის სასყიდლიან სარგებლობაში გადაცემაა. შესაბამისად, საკრედიტო დაწესებულებებთან მიმართებით, არსებობს პრეზუმფცია იმისა, რომ საკრედიტო ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში, საკრედიტო დაწესებულება ვერ იღებს იმ შემოსავალს, რომელიც მას აღნიშნული თანხით უნდა მიეღო. ამასთან, მნიშვნელოვანია, რომ მიუღებელი შემოსავლის ანაზღაურების საკითხის გადაწყვეტისას, ზიანის ანაზღაურება უნდა განისაზღვროს მხოლოდ ობიექტური კრიტერიუმებით ისე, რომ ამას არ მოჰყვეს დაზარალებულის (მოსარჩელის) უსაფუძვლო გამდიდრება. (საქმე №ას-681-652-2016 17 თებერვალი, 2017 წელი.)

მოცემულ სარჩელზე ამ შემთხვევაში მოპასუხე მოსამზადებელ ეტაპზე ცნობს 690,62 ლარს , ხოლო საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან 3791,83 ლარს. დანარჩენ ნაწილსი სარჩელს არ ცნობს.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ ხელშეკრულებების დარღვევის გამო მოპასუხეს უნდა დაეკისროს გადაუხდელო ძირი თანხის 10 პროცენტი , , მიუღებელი შემოსავლის სახით, ზიანის ანაზღაურება. საბანკო კრედიტის #6159674-9783781 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, მიუღებელი შემოსავლის სახით მოპასუხეს უნდა დაეკისროს 62 ლარი და 65 თეთრი.

საბანკო კრედიტის #6159674-10180429 ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, მოპასუხეს უნდა დაეკისროს მიუღებელი შემოსავალი 319 ლარისა და 46 თეთრის ოდენობით.

უდავოდაა დადგენილი, რომ მოვალეს დარღვეული აქვს ვალდებულება რის გამოც კრედიტორმა სარჩელის აღძვრით ცალმხრივად შეწყვიტა ხელშეკრულება მოვალესთან.

6.5. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 799-ე მუხლის შესაბამისად დაზღვევის ხელშეკრულებით მზღვეველი მოვალეა აუნაზღაუროს დამზღვევს სადაზღვევო შემთხვევის დადგომით მიყენებული ზიანი ხელშეკრულების პირობების შესაბამისად. მყარად დადგენილი სადაზღვევო თანხით დაზღვევისას მზღვეველი მოვალეა გადაიხადოს სადაზღვევო თანხა ან შეასრულოს სხვა შეპირებული მოქმედება.

დაზღვევის თანხა უნდა დაეკისროს მოპასუხეს მის მიერ სარჩელის ცნობის ფარგლებში.

6.6.სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლის შესაბამისად პირგასამტეხლო - მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა - მოვალემ უნდა გადაიხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის.

სამოქალაქო კოდექსის 418-ე მუხლის შესაბამისად ხელშეკრულების მხარეებს შეუძლიათ თავისუფლად განსაზღვრონ პირგასამტეხლო, რომელიც შეიძლება აღემატებოდეს შესაძლო ზიანს. შეთანხმება პირგასამტეხლოს შესახებ მოითხოვს წერილობით ფორმას.

განსახილველ შემთხვევაში პირგასამტეხლო წერილობით არის შეთანხმებული და განსაზღვრულია ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე. სესხის ხელშეკრულების საფუძველზე გრაფიკით გათვალისწინებული თანხის გადაუხდელობის შემთხვევაში მსესხებელს ერიცხებოდა დაგვიანებული თანხის სხვადასხვა პროცენტი.

სასამართლო განმარტავს, რომ პირგასამტეხლოს სამართლებრივი ბუნება, მისი ფუნქცია და გამოყენების ფარგლები უზენაესი სასამართლოს არაერთ გადაწყვეტილებაშია ასახული. "ის წარმოადგენს ვალდებულების შესრულების მიმართ მხარის შესაბამისი ინტერესის უზრუნველყოფის საშუალებას, რომლის გადახდის ვალდებულების წარმოშობა უკავშირდება ვალდებულების დარღვევას. პირგასამტეხლოს მოთხოვნის უფლება დამოუკიდებელია ზიანის მიყენების ფაქტის მტკიცებისაგან, ანუ პირგასამტეხლოს მოთხოვნისათვის კრედიტორს არ ეკისრება მიყენებული ზიანის დამტკიცების ვალდებულება. პირგასამტეხლოს მოთხოვნის უფლება კრედიტორს ყოველთვის გააჩნია, მიუხედავად იმისა, განიცადა თუ არა მან ზიანი. მთავარია, ვალდებულების დარღვევის ფაქტი...", "პირგასამტეხლო ეკისრება მხარეს იმ დროიდან, როდესაც უნდა ყოფილიყო შესრულებული დარღვეული ვალდებულება – ამ ვალდებულების შესრულებამდე. პირგასამტეხლოს ოდენობის განსაზღვრისას ყურადღება ექცევა რამდენიმე გარემოებას. მათ შორის: ა) პირგასამტეხლოს, როგორც სანქციის ხასიათის მქონე ინსტრუმენტის ფუნქციას, თავიდან აიცილოს დამატებით ვალდებულების დამრღვევი მოქმედებები; ბ) დარღვევის სიმძიმესა და მოცულობას და კრედიტორისათვის წარმოქმნილი საფრთხის ხარისხს; გ) ვალდებულების დამრღვევი პირის ბრალეულობის ხარისხს; დ) პირგასამტეხლოს ფუნქციას, მოიცვას თავის თავში ზიანის ანაზღაურება. პირგასამტეხლოს ოდენობაზე მსჯელობისას გასათვალისწინებელია მოვალის მიერ ვალდებულების შეუსრულებლობის ხანგრძლივობა“ (შდრ. საქმე #.ას 848-814-16, #ას-816-767-15, #ას-953-918).

ამასთან, სასამართლოს სსკ-ის 420-ე მუხლის საფუძველზე, უფლება აქვს, შეამციროს შეუსაბამოდ მაღალი პირგასამტეხლო, რაც შეფასებითი კატეგორიაა და ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში საქმის გარემოებების ერთობლივი ანალიზის შედეგად წყდება; დადგენილი სასამართლო პრაქტიკის მიხედვით: „პირგასამტეხლოს შემცირებისას სასამართლო მხედველობაში იღებს მხარის ქონებრივ მდგომარეობასა

და სხვა გარემოებებს, კერძოდ, იმას, თუ როგორია შესრულების ღირებულების, მისი შეუსრულებლობისა და არაჯეროვანი შესრულებით გამოწვეული ზიანის თანაფარდობა პირგასამტეხლოს ოდენობასთან... პირგასამტეხლოს შეუსაბამობის კრიტერიუმად ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში შეიძლება, ჩათვალოს ისეთი გარემოებები, როგორიცაა: **ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირგასამტეხლოს შეუსაბამოდ მაღალი პროცენტი, პირგასამტეხლოს თანხის მნიშვნელოვანი გადაჭარბება ვალდებულების შეუსრულებლობით გამოწვეულ შესაძლო ზიანზე, ვალდებულების შეუსრულებლობის ხანგრძლივობა და სხვა.**“ (შდრ. საქმე №ას-176-157-2014);

სასამართლოს მიაჩნია, რომ პირგასამტეხლო უნდა განისაზღვროს მოპასუხის მიერ სარჩელის ცნობის ფარგლებში.

6.7. „ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის“ ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სამოქალაქო უფლებებისა და მოვალეობების განსაზღვრისას ან წარდგენილი ნებისმიერი სისხლისსამართლებრივი ბრალდების საფუძვლიანობის გამორკვევისას, ყველას აქვს გონივრულ ვადაში მისი საქმის სამართლიანი და საქვეყნო განხილვის უფლება კანონის საფუძველზე შექმნილი დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოს მიერ. სასამართლოს განმარტებით, აღნიშნული საერთაშორისო აქტით განმტკიცებული სამართლიანი სასამართლოს უფლება გულისხმობს სასამართლოს ვალდებულებას, დაასაბუთოს მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება. პროცესის მონაწილეებისათვის, ისევე როგორც, საზოგადოებისათვის, ნათელი უნდა იყოს განსჯის ის პროცესი, რომელიც სასამართლომ გაიარა კონკრეტული გადაწყვეტილების მიღებამდე. გადაწყვეტილებაში ასახული უნდა იყოს სასამართლოს მოსაზრებები და სამართლებრივი დასკვნები, რომლებმაც დავის სწორედ ამგვარი გადაწყვეტა გამოიწვია. სასამართლო დაცვა უნდა იყოს სრული, რაც გულისხმობს არა მხოლოდ ყველას შესაძლებლობას მიმართოს სასამართლოს, არამედ სასამართლოს ვალდებულებას, გამოიტანოს სამართლიანი და დასაბუთებული გადაწყვეტილება. ეს მოთხოვნა მიზნად ისახავს მხარის მიერ გასაჩივრების უფლების განხორციელების შესაძლებლობის უზრუნველყოფას.

ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ 2003 წლის 24 ივლისის გადაწყვეტილებაში საქმეზე Suominen v. Finland, აბზაცი 36, აგრეთვე 2008 წლის 27 ივნისის გადაწყვეტილებაში საქმეზე Peric v. Croatia, აბზაცი 21, განმარტა შემდეგი– „მიუხედავად იმისა, რომ ეროვნულ სასამართლოებს აქვთ გარკვეული მიხედულება კონკრეტული საქმის დასაბუთების არჩევისას და მხარეთა მოსაზრებების მხარდამჭერი მტკიცებულებების დაშვებისას, სასამართლო ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი საქმიანობა თავის მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მოტივაციით“.

6.8. ამდენად ვ----- მ-----ეს(პ/ნ.5-----) უნდა დაეკისროს სს.,, თ-----ი“-ს

სასარგებლოდ (2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის N6159674-9783781 ხელშეკრულება) 753 (შვიდასორმოცდაცამეტი) ლარი და 27 (ოცდაშვიდი) თეთრი(საიდანაც 626,46 არის ძირი თანხა, პროცენტი არის 21,22 ლარი , პირგასამტეხლო- 42,94 ლარი, მიუღებელი შემოსავალი 62 ლარი და 65 თეთრი)

ვ----- მ-----ეს(3/6.5-----) უნდა დაეკისროს სს., თ-----ი“-ს სასარგებლოდ (2018 წლის 31 ოქტომბრის საბანკო კრედიტის N6159674-10180419 ხელშეკრულება) 4111ლარის და 29 თეთრის გადახდა (საიდანაც 3194 ლარი და 63 თეთრი არის ძირი თანხა, პროცენტი არის 253,22 ლარი პირგასამტეხლო 343,98 ლარი და მიუღებელი შემოსავალი 319,46 ლარი).

7. საპროცესო ხარჯები

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, **თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფოს ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან**. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, მაშინ მოსარჩელეს ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რაც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს - სარჩელის მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა. იმ მხარის წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, სასამართლო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის საგნის ღირებულების 4 პროცენტისა, ხოლო არაქონებრივი დავის შემთხვევაში – განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვალისწინებით, 2 000 ლარამდე ოდენობით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის შესაბამისად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი, რომელთა გადახდისაგან განთავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლის სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია. სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, ხოლო მოპასუხე განთავისუფლებულია სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდება მოსარჩელეს, რომელიც არ არის განთავისუფლებული სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან, სასარჩელო

მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომლის დაკმაყოფილებაზედაც მას უარი ეთქვა.

დადგენილია, რომ სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ. მოპასუხე ვ----- მ-----ემ 690,62 ლარისა და 3791,83 ლარის ფარგლებში ცნო სარჩელი, შესაბამისად ამ სამართლებრივი მდგომარეობის გათვალისწინებით შემოტანილი სახელმწიფო ბაჟის ნაწილი უბრუნდება მოსარჩელეს. სს. „თ-----“-ს სახელმწიფო ბიუჯეტიდან მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟიდან კანონით დადგენილი წესით უნდა დაუბრუნდეს 134.47 ლარი.

ვ----- მ-----ეს უნდა დაეკისროს სს. „თ-----“-ს სასარგებლოდ 11 ლარისა და 46 თეთრის, 50 ლარის (სარჩელის უბრუნველყოფის) და (რეგისტრაციის საფასური) 20 ლარის გადახდა, წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეული ხარჯი 190 ლარის ოდენობით.

სარეზოლუციო ნაწილი

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 243-244-ე, 249-ე, 257-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. სს. „თ-----“-ს (ს/კ2-----) სარჩელი ვ----- მ-----ის მიმართ, დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ:

1.1. ვ----- მ-----ეს(პ/ნ.5-----) დაეკისროს სს.„თ-----“-ს სასარგებლოდ (2018 წლის 13 აპრილის საბანკო კრედიტის N6159674-9783781 ხელშეკრულება) 753 (შვიდასორმოცდაცამეტი) ლარი და 27 (ოცდაშვიდი) თეთრი(საიდანაც 626,46 არის ძირი თანხა, პროცენტი არის 21,22 ლარი , პირგასამტეხლო- 42,94 ლარი, მიუღებელი შემოსავალი 62 ლარი და 65 თეთრი)

1.2. ვ----- მ-----ეს(პ/ნ.5-----)დაეკისროს სს.„თ-----“-ს სასარგებლოდ (2018 წლის 31 ოქტომბრის საბანკო კრედიტის N6159674-10180419 ხელშეკრულება) 4111ლარის და 29 თეთრის გადახდა (საიდანაც 3194 ლარი და 63 თეთრი არის ძირი თანხა, პროცენტი არის 253,22 ლარი პირგასამტეხლო 343,98 ლარი და მიუღებელი შემოსავალი 319,46 ლარი).

2. სს. „თ-----ს“ სახელმწიფო ბიუჯეტიდან დაუბრუნდეს, მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟიდან 134.47 (ასოცდათოთხმეტი ლარი და 47 თეთრი) ლარი (საგადასახადო დავალება N16, გადამხდელის ბანკი - სს „თ-----ი“, სახაზინო კოდი 300223150, თანხა - 210.92 ლარი, გადამხდელი - სს „თ-----ი“ ს.ნ.2-----, გადახდის თარიღი: 15.10.2019 წელი) კანონით დადგენილი წესით.

3. ვ----- მ-----ეს(პ/ნ.5-----) დაეკისროს სს. „თ-----ი“-ს სასარგებლოდ 11 ლარისა და 46 თეთრის, 50 ლარის (სარჩელის უზრუნველყოფის) და (რეგისტრაციის საფასური) 20 ლარის გადახდა, წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეული ხარჯი 190 ლარის ოდენობით.

4. დანარჩენ ნაწილში სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს უსაფუძვლობის გამო.

5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით საჩხერის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით (ქ. საჩხერე, დ. აღმაშენებლის ქ. #3).

6. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებული პირებისათვის, ასევე პატიმრობაში მყოფი იმ პირებისათვის, რომლებსაც არ ჰყავთ წარმომადგენელი, გადაწყვეტილების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასამართლო ამავე კოდექსის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

7. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს საჩხერის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:

ივანე ყიფიანი